

Ronde tafel Samenwerking Kinderopvang & Onderwijs

Welke goede voorbeelden zijn er over samenwerking tussen onderwijs en kinderopvang? Welke knelpunten, wat moet er gebeuren om deze weg te werken? Welke ontwikkelingen zijn er op dit vlak de afgelopen jaren geweest? Wat is er nodig om samenwerking te bevorderen? Wat te verwachten van de landelijke overheid en gemeenten?

Terug naar de bedoeling...

Zoiets als:

In Nederland weten we ons verantwoordelijk voor het creëren van kansen voor alle kinderen. Nemen we wat zij nodig hebben, in hun leren en ontwikkelen, als uitgangspunt voor ons handelen én onze voorzieningen.

En daarmee vind ik het niet doorpakken op de adviezen (11), 12 en 13 van de Taskforce een enorme gemiste kans. Juist in het uitwerken van dat verdere perspectief - zo dicht bij de bedoeling - zouden we het antwoord voor het handelen van vandaag en morgen moeten vinden / maken.

De goede voorbeelden zijn wat mij betreft ook die voorbeelden waar professionals dicht bij de bedoeling doen wat nodig is en vervolgens hun bestuurders, (lokale) overheid oplossingen laten maken waar regel- & wetgeving (systemen en structuren) hun werk belemmeren.

Bijvoorbeeld > gewoon aanstellen van een familiecontactpersoon in een IKC (bezocht door veel uit kansarme thuissituaties) waar volledig onduidelijk is hoe dit vanuit welk budget (OAB, jeugdzorg, Rijksbekostiging Onderwijs, tig verschillende subsidies armoedebestrijding, etc.) te bekostigen.

Knelpunten & wat wel...

Alle knelpunten in regel- en wetgeving en vooral de daarbij ingerichte systemen en structuren laat ik achterwege die zijn volgens mij inmiddels voldoende bekend / benoemd / beschreven.

Daar waar in adviezen en/of beleid ingezoomd wordt op het HOE i.p.v op het WAT wordt er onrecht gedaan aan:

- ↗ **grote diversiteit in gemeenten:** klein, groot, regelmatig ontbrekende relatie tussen landelijk en lokaal politiek beleid; de veronderstelling dat IKC beleid, visie op onderwijsachterstanden etc. er is, gaat compleet voorbij aan de realiteit van veel onderwijsbesturen > SAAM* > 28 scholen in 6 gemeenten met ontbrekende LokaalEducatieveAgenda tot een bescheiden vorm ervan.
- ↗ **grote diversiteit in onderwijsorganisaties:** klein, groot, van eenpitters tot grote besturen, met scholen in één tot groot aantal gemeenten + enorme diversiteit in conceptuele keuzes van scholen (van traditioneel klassikaal tot ervaringsgericht onderwijs, Montessori, Dalton etc. etc.).
- ↗ **grote diversiteit van kinderopvangorganisatie:** heel klein, groot, van markt- tot maatschappelijk gedreven
- ↗ **grote diversiteit van contexten** van dorpskern tot grote stad en alles wat daarmee samenhangt.

En dus bijvoorbeeld:

- ↗ **NIET** een landelijk doorlopend pedagogisch curriculum ontwikkelen (overigens is pedagogiek ook geen leergebied in hoe het verbonden wordt aan curriculum.nl). **WEL** stellen dat er sprake moet zijn van één gedeeld pedagogisch klimaat / visie en enkele heldere eisen stellen aan de kwaliteit ervan.
- ↗ **NIET** veronderstellen dat "communicatie met ouders" als onderdeel van scholen bijdraagt aan de kwaliteit van communicatie..... **WEL** stellen dat kindcentra helder moeten zijn over vormgeving (pedagogisch) partnerschap met ouders, hierover communiceren en enkele eisen stellen aan de kwaliteit ervan.
- ↗ **NIET** per definitie regie bij gemeenten veronderstellen. **WEL** heldere resultaatverantwoordelijkheid (en verantwoording) over inhoud en budget neerleggen bij organisaties die het ook uitvoeren (al of niet door gemeenten gedelegeerd). Leg het neer waar de draagkracht, de expertise én de helderheid in aansturing aanwezig is.....

De BV Nederland roept om bovenstaande bedoeling. De professionals schreeuwen om met de kern van hun werk bezig te mogen zijn. De bestuurders roeptoeteren over soberheid in regelgeving en nemen graag stevige resultaatverantwoordelijkheid. Formuleer terechte kwaliteitseisen scherp én op inhoud. In de kern dus: neem het kind als uitgangspunt. Één kind, één plan (>uitgangspunt jeugdzorg), één organisatie, één team, één visie, één aansturing. Wijs ouders de weg, vooral zij die 'm zo moeilijk kunnen vinden. Werk toe naar een basisvoorziening voor alle kinderen als een maatschappelijke opdracht. Differentiatie daarbinnen, vanuit de context waar kinderen opgroeien en wat ze van ons nodig hebben, is al ingewikkeld genoeg. Formuleer juist wel dat landelijke toekomstgerichte perspectief. Zodat huidige gerealiseerde 'losse voorzieningen' (meer uren VVE, BTW handreiking) niet onbedoeld leiden tot hernieuwde 'splittingsen' (0-2 jaar 2- 4 jaar) en/of 'verscholing' van kinderopvang en/of losse projectplannen. Toets huidige regel- en wetgeving aan de bedoeling en maak organisaties en voortdurende wisselende politieke belangen er aijb ondergeschikt aan. Ik werk er graag aan mee!